

NS uudistebulletään

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1118

17.08.2024 (135)

Michael Kühnen

NSDAP programm Hiljuti kommenteeritud

5. osa

10 ÕIGUS TÖÖTADA, KÕHUSTUS TÖÖTADA

"Iga kodaniku esimene kohustus peab olema vaimne või füüsiline loomine. Üksikisiku tegevus ei tohi olla vastuolus üldsuse huvidega, vaid peab toimuma terviku raames ja kõigi hüvanguks."

Seetõttu nõuame:

Natsionaalsotsialistlik rahvusriik põhineb tööil kui eetilisel põhimõttel. Natsionaalsotsialismiga lõpeb kodanlik ajastu ja algab tööilise ajastu!

Töötaja all mõistame iga rahva liiget, kes töötab oma koha peal ja vastavalt oma võimetele kogu oma jõuga, füüsiliselt või vaimselt, terviku raames ja kõigi hüvanguks - see tähendab, rahvusliku kogukonna heaks: **Et luua omakasupüüdmatult, selle asemel, et isekeskisalt virgutada!**

Sellise tööilise austuse ja tunnustuse jaoks, milleks iga rahvuslik seltsimees peab end ümber kujundama või kasvatama, on täiesti ebaoluline, millist tööd ta teeb, kui sellel on tähendus rahvuslikus kogukonnas ja rahvusliku kogukonna jaoks ning kui ta teeb seda oma parima võimekuse kohaselt. Ei ole enam mingit "kõrgemat"

või "madalamat" tööd, vaid ainult hästi või halvasti tehtud tööd - ja vastavalt sellele on Volksgenossenide positsioon kogukonnas hea või halb. Eriti aga teeb NSDAP lõpu füüsilise töö eiramise mõttetusele. Saksa rahvas õpib taas austama töö aadlimatust ja muutub tööliste rahvaks! Seda eesmärki väljendab ka partei nimi, mis nimetab end täiesti teadlikult ja uhkelt Saksa Tööliste Parteiks!

Ainult töö kaudu saab sakslasest tõeliselt rahva seltsimees, saab ta tõesti meie rahva suure kogukonna liikmeks. Seepärast tagab NSDAP talle õiguse töötada. Natsionaalsotsialistlikus rahvusriigis ei ole tööpuudust!

Vastupidi, loomulikult on sakslase esimene ja üllas kodanikukohustus luua vaimset või füüsiliselt! Kes ei näe end töölisena ja käitub vastavalt sellele, välistab end rahvuslikust kogukonnast, on asotsiaalne!

NSDAP hävitab kõik kodanlikud või isegi parasiitlikud eluvormid ja loob tõelise Volksgemeinschaft'i, mis saab ja saab realiseeruda ainult töö põhimõtte alusel.

11 SOTSIALISTLIKU RAHVAKOGUKONNA ÜLESEHITAMINE

"TÖÖ- JA PINGUTUSTETA SISSETULEKU KAOTAMINE, INTRESSIMÄÄRA MURDMINE".

NSDAP on saksa natsionalismi partei, s.t. ta taotleb vaba, ühtset saksa rahvast turvalises ja piisavas eluruumis, võrdsetel alustel teiste rahvastega õiglasel rahukorralduse raames.

NSDAP on ka saksa rahvus- ja rassiteadvuse partei, s.t. ta tahab äratada kõigis saksa rahvuslastes uhkust oma liigi üle ja valmisolekut seda kaitsta, kaitsta ja arendada, samuti vältida igasugust bioloogilist või vaimset võõrandumist.

Kõik see on võimalik ainult siis, kui iga rahvusliku kogukonna liige leiab oma kodumaa Saksa rahvuslikus kogukonnas ja teda koheldakse selles õiglaselt. Rahvussotsialistlik liikumine töötab selle nimel, et anda sakslasele tema kodumaa tagasi! Aga kodumaa saab olla ainult tõeline kogukond, kus keegi ei ela teise arvelt, kus keegi ei ekspluateeri ega halvusta teisi ja kus iga rahvusliku kogukonna liiget koheldakse õiglaselt ja vastavalt tema kohustusele rahvuslikus kogukonnas ja selles - lühidalt öeldes, tõeline rahvuslik kogukond on ainult sotsialistlik rahvuslik kogukond.

Seepärast on NSDAP ka Saksa sotsialismi partei, mis üksi annab võimaluse ja tähenduse kõigile teistele eesmärkidele. Parteiprogrammi sotsialistlikud

nõudmised moodustavad seega 25 punkti tuuma ja on meie liikumise poliitilise kujundamisvõitluse keskmes! Programmi punkt 11, millest siinkohal tuleb juttu, kujutab endast selle tegelikku tuuma ja tähendust, kirjeldab sotsialistliku rahvakogukonna ülesehitamise otsustavat eeldust.

Sotsialistliku rahvakogukonna aluseks on töö eetiline põhimõte:

Iga Volksgenosse on kohustatud töötama Volksgemeinschaft'i heaks, füüsiliselt või vaimselt, vastavalt oma võimetele ja oma kohale; nii saab temast sotsialistliku Volksgemeinschaft'i liige, samas kui igaüks, kes sellest kohustusest keeldub, tuleb hinnata kui asotsiaalsena!

Vastupidi, Natsionaalsotsialistlik Rahvavabariik võtab endale kohustuse kaotada igasugune töö ja vaevata sissetulek - keegi ei saa ja ei tohi rikastuda teiste tööga ja saada mingit sissetulekut, mis ei ole tema enda töö vili! Sellel üsna märkamatul nõudmisel on tohtud tagajärjed:

Üuritulu, renditulud, pärandused, mis lähevad kaugemale isiklikest suveniiridest ja palju muud - sellele kõigele ei ole sotsialistlikus rahvakogukonnas kohta! Ainult inimese enda töö loeb, ainult see võib olla tema isikliku sissetuleku allikaks - ja see sissetulek ei loo ega võimalda klasside olemasolu ega tunne mingit astmestamist "kõrgema" või "madalama" töö järgi, vaid selle suurus sõltub ainult sellest, kui kasulik see on rahvakogukonnale ja kui hästi see on teostatud!

Kõik see on eelduseks, et rahvuskaaslane tunneks oma kodu rahvakogukonnas ja omandaks kindluse, et kodanike ja riigi vahelise võõrandumise aeg on möödas, et ekspluateerimine, klassism ja huvikliigid annavad teed saksa sotsialismile, mille ainus alus on aus ja õiglaselt hinnatud töö!

Kõige tähtsam kõigist nõudmistest, mis võimaldavad sotsialistliku rahvakogukonna ülesehitamist ja kaotavad võõrandumise kodaniku ja riigi vahel, on see, et murda intresside orjus. See on üks kahest parteiprogrammi õige mõistmise võtmest ja seepärast on see trükitud ka blokeeritud kujul, et rõhutada selle erilist tähtsust:

Intress on ekspluateeriva majandusvormi perversne kulminatsioon, kus on võimalik, et mitte ainult ja mitte eelkõige inimene ei tööta, et teenida oma elatist ausa tööga, vaid kus ka raha "töötab", mis viib äärmuslikule juhtumile, et see, kellel on piisavalt raha, mis tema jaoks "töötab", ei pea enam ise töötama. Aga kuna raha tegelikult ei tööta, siis mida tähendab see, kui raha teenib "intressi" ja seega näib paljunevat iseenesest? See tähendab, et see, kes peab intressi maksma, töötab rohkem selle kasuks, kes laseb oma raha enda jaoks "töötada". See muudab igasuguse õigluse mõnitamiseks, kuid ainult õiglusele saab ehitada tõelist

sotsialismi! Mitte tootmisvahendite eraomand, mitte udune Marxi "lisaväärtuse" mõiste ei ole võtme probleemiks sotsialistliku ühiskonnakorralduse ülesehitamisel, vaid intressi orjuse murdmine, mis järjekindlalt alandab raha tagasi selle otstarbe kui puhta vahetusväärtuse juurde!

Intressi orjuse murdmine - kuid see ei ole mitte ainult õigluse eelduseks sissepoole, vaid ka vabaduse eelduseks väljapoole:

Rahvamajanduse vabadus on võimalik ainult siis, kui see ei sõltu Kuldsel Internatsionaali ahelatest, maailma kõrgrahanduse laenudest ja kapitalistliku maailmamajanduse vastastikutest sidemetest, mis võtavad isegi enamiku kommunistlike riikide iseseisvuse - peale Albaania, kes keelab oma põhiseaduses laenude võtmise, on maailmas vaid väike käputäis riike, mis ei ole ehk täielikult või ainult osaliselt allutatud intresside orjusele ja seega maailma kõrgrahanduse valitsemisele.

NSDAP tahab seda allutamist Saksamaa jaoks tühistada ja seega võita Saksa rahvamajanduse vabaduse, mis on rahva vabaduse eelduseks!

Nii sise- kui ka välismajanduses tuleb intresside orjapidamine maha raputada. Võivad olla vaheetapid, kuid eesmärk on muutumatu, sest ainult nii saab luua saksa sotsialismi ja vaba rahva.

NSDAP ei lähe intressivaba majanduskorra elluviimisel dogmaatiliselt edasi, vaid uurib hoolikalt erinevaid kontseptsioone, ideid ja mudeleid ning tegutseb nii, et majandus- ja rahandussüsteemi ümberkujundamine toimuks võimalikult õiglaselt ja rahvamajandusele kahju tekitamata.

Lõpuks on aga olemas sotsialistlik Volksgemeinschaft, kus ei ole enam töö- ja vaevata sissetulekut ning tööpõhimõtte läbib ja kujundab kõiki võlkilise elu valdkondi!

12 KOGU SÕJATULU KONFISKEERIMINE

"Arvestades tohutuid vara ja vereohvreid, mida iga sõda rahvalt nõuab, tuleb isiklikku rikastumist sõja kaudu nimetada kuriteoks rahva vastu. Seepärast nõuame kogu sõjategevuse kasumi täielikku konfiskeerimist."

Kahel korral on Saksamaa selle sajandi jooksul olnud sunnitud sattuma mõrvarliku sõda. Kaks korda selle sajandi jooksul on võidumeelsed jõud talle peale surunud valitsemisvormi, mis on vastuolus meie rahva olemuse ja traditsioonidega.

Must-punakollane demokraatia on võitjate vahend, et hoida Saksamaad allapoole ja takistada vaba, saksa rahva taassündi. Seepärast ei saa ükski saksa patrioot tunnistada, et ta seda toetab:

Demokraatia ja rahvustunne ei sobi Saksamaal kokku!

Esimene katse alistada Saksa rahvas - pärast 1918. aastat - ebaõnnestus: Versailles' diktat alandas ja sandistas Saksamaad, allutas selle majanduslikule orjusele, ja isegi siis leidsid võitjad demokraatide näol valmis kaasosalised, kuid Saksamaa oli oma sisimas endiselt suur ja sisemiselt räsitud, kuid katkematu riik, millel oli tugev ja lõpuks võitnud rahvuslik opositsioon.

Sellises olukorras piiras NSDAP oma programmi punktis 12 nõudmist kogu sõjatulu konfiskeerimiseks nende isikutega, kes olid aastatel 1914-1918 teeninud sõjast varanduse, spekulatsiooni ja korrupsiooni abil, mida nüüd kaitses Weimari Bonze'i Vabariik.

Teise maailmasõja ajal karistati sellist sõjategevuse ärakasutamist surmaga ja selle vastu võideldi tavaliselt edukalt kõigi riigivõimu vahenditega. Kas see tähendab, et NSDAP programmi punkt 12 on täna - nelikümmend aastat pärast Teise maailmasõja lõppu - vananenud?

Kindlasti mitte! Alates 1945. aastast oleme seisnud silmitsi teise sõjapidamise kasumlikkuse vormiga, mis on veelgi taunitavam kui see, mida partei 1914-1918 sündmuste puhul hukka mõistis: nimelt oli teine katse Saksa rahva allutamiseks - pärast 1945. aastat - täiesti edukas:

Kogu Saksamaa okupeeriti, jagati ja allutati võitjate omavolile, seda rüüstati, rüüstati ja purustati. See oli liitlaste "ristisõja demokraatia ja inimlikkuse eest" koletuslik tulemus - me kannatame selle all veel täna! Kuid veel koletuslikum kui võitjate omavoli, mis lõppude lõpuks tuli meie vaenlastelt, oli asjaolu, et leiti sakslasi, kes andsid end nende võitjate käsutusse ja rajasid nende nimel poolkoloniaalseid omavalitsusi, mis teesklevad, et nad on suveräänsed riigid, kuid millel ei ole muud mõtet kui võitjate korra ja seega Saksa orjuse säilitamine!

Need kollaborandid on ja jäävad kõige hullemad rahvavaenlased ja rahva kahjurid, mida meie rahvas on oma pika ajaloo jooksul välja toonud! Natsionaalsotsialistliku revolutsiooni korral peavad nad oma riigireetmise eest rahva vastu lepitama! Ja ometi leidub tänase koloniaalkorra kasusaajad, kelle puhul ei saa tõestada, et nad on otseselt sooritanud kuritegusid meie rahva vastu. Kuid ka nemad ei tohi enam nautida oma suhtumise vilju.

Siinkohal on nõudmine kogu sõjatulu täielikuks konfiskeerimiseks uus mõte:

Süsteemi ametiühingud, mis röövisid SAKSA TÖÖRÕKSE varanduse, asutused ja teenistused, mis said kasu NSDAP ja selle allüksuste parteivarandusest, kirjastajad, kelle ajakirjandusimpeeriumid põhinesid võitjate varajase litsentseerimise stardieelisel ja kõik teised, kes said otsest materiaalist kasu tingimusteta kapitulatsioonist ja sellele järgnenud Saksa rahva allutamisest tänu oma suhtumisele koostööle vaenlasvõimudega - nad on sõja kasusaajad ja kapitulatsiooni hüüdnikud!

NSDAP käsitleb nende vara kui isiklikku rikastumist sõjatulu kaudu ja see konfiskeeritakse täielikult:

Keegi ei tohi oma rahva ebaõnnestumisest kasu lõigata ja end karistamatult vaenuliku võimu käsilaseks teha!

